

Arrest

nr. 253 787 van 30 april 2021
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat N. ZAMANI
Frans Gasthuislaan 33
1081 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Eritrese nationaliteit te zijn, op 30 december 2019 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 29 november 2019.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 25 maart 2021 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 22 april 2021.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat N. ZAMANI en van attaché B. VANDENHAUTE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde de Eritrese nationaliteit te bezitten en geboren te zijn te Adi Segudo, Nues Zoba Berik, Zoba Maekel. U stopte met uw scholing tijdens de vijfde graad. Na één maand met uw school te zijn gestopt, besloot u uw land te verlaten. Immers er waren round ups in uw omgeving, op een bepaald moment wilden ze u mee naar Wia nemen. Uw vader protesteerde en werd toen in uw plaats meegenomen, hij werd vervolgens voor drie maanden vastgehouden. Uw ouders verblijven momenteel nog steeds te Adi Segudo, samen met uw broers en zussen A., W. F. en L... U bent ongehuwd en kinderloos. U behoort tot de etnie Tigrinya en u bent Orthodox.

U werd op 19 september 2019 door de politionele diensten geïntercepteerd op de luchthaven van Zaventem, u bleek toen op een vlucht te zitten afkomstig van Entebbe (Oeganda). U diende onmiddellijk ter hoogte van de grens een verzoek om internationale bescherming in. Er werd u tevens dezelfde dag een "Beslissing tot vasthouding in een welbepaalde aan de grens gelegen plaats" betekend en u werd ondergebracht in het gesloten Centrum Caricole.

U legt ter staving van uw asielaanvraag geen enkel document voor. Op 23 oktober 2018 werd er een beslissing tot "Verder onderzoek" genomen door het CGVS.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen. Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen. Voor wat betreft uw voorgehouden minderjarigheid –met name dat u geboren bent op 03 juni 2006 en bijgevolg dertien jaar oud zou zijn- kan worden opgemerkt dat hieraan geen enkel geloof kan worden gehecht (zie verder); bijgevolg werden u in dat verband geen specifieke steunmaatregelen verleend.

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie van Genève of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming niet aannemelijk heeft gemaakt.

Vooreerst kan worden opgemerkt dat volstrekt geen geloof kan worden gehecht aan uw bewering dat u op 03 juni 2006 bent geboren en dertien jaar oud –bijgevolg minderjarig- zou zijn. U blijkt geen enkel document ter staving van uw gepretendeerde geboortedatum en beweerde minderjarigheid te kunnen voorleggen, u kan enkel en alleen aangeven dat uw vader zou hebben gesteld dat u geboren bent op 03 juni 2006 (zie notities van het persoonlijk onderhoud dd. 15 oktober 2019 p. 4-5, hierna genoemd cgvs p. 4-5). Overigens blijkt uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt (zie verder) dat er op uw naam een Eritrees paspoort (nummer K0275584) werd afgeleverd waarop als geboortedatum 02 juli 1993 staat vermeld, waardoor u aldus als een 26-jarige jongeman door het leven zou gaan. Naar uw mening zou u evenwel nooit een andere geboortedatum (cfr. dan 03 juni 2006) hebben gebruikt, in uw kaart (cfr. een kaart dewelke u in het centrum zou hebben gekregen) zou er wel een andere datum staan genoteerd, doch u zou nooit een andere leeftijd noch geboortedatum hebben gebruikt (cgvs p. 4). U geconfronteerd met de door onze diensten gekende geboortedatum van 02 juli 1993, ontkent u dit ten stelligste, u zou het niet weten, maar het zou niet van u zijn (cgvs p. 4). Dezelfde geboortedatum -02 juli 1993- werd nochtans ook teruggevonden in de documenten met betrekking tot uw aanvraag (dd. 06 november 2018), ruim een jaar geleden, van een visum voor Italië op uw naam. In het dossier van deze visumaanvraag, waarin nota bene ook melding wordt gemaakt van hogervermeld Eritrees paspoort (nummer K0275584) op uw naam en met vermelding van geboortedatum 02 juli 1993, bevinden zich bovendien documenten waaruit kan worden opgemaakt dat u aandeelhouder/directielid was van het bedrijf "Tesfu Eyob General Trading Company" (gebaseerd in Kampala, Oeganda), dat werd opgericht op 24 juni 2017 (zie visumdossier Italië in het administratief dossier). Dat u aandeelhouder was en tot directielid werd aangesteld bij de oprichting van dit bedrijf op 24 juni 2017 is andermaal onverenigbaar met uw bewering op 03 juni 2006 te zijn geboren, vermits dit veronderstelt dat u 11 jaar zou geweest zijn toen u aandeelhouder en directielid werd. Dergelijke leugenachtige verklaringen – voor wat betreft uw (gepretendeerde minderjarige) leeftijd – ondermijnen reeds in eerste instantie in ernstige mate de algehele geloofwaardigheid van uw verklaringen en de nood aan internationale bescherming in uw hoofde.

Er dient verder te worden vastgesteld dat uw Eritrese nationaliteit, en het feit dat u werkelijk van Eritrea afkomstig bent, niet betwist kan worden. Het dient echter benadrukt dat het feit dat uw Eritrese nationaliteit niet betwist wordt, los staat van de vraag of u uw land van herkomst, namelijk Eritrea, al dan niet illegaal heeft verlaten. Immers, indien u Eritrea niet illegaal zou hebben verlaten, kan niet ingezien worden om welke redenen u een vrees zou koesteren bij terugkeer naar Eritrea. In dit opzicht dient opgemerkt, dat u allerminst aannemelijk heeft weten te maken dat u Eritrea werkelijk illegaal heeft verlaten.

Er kan vooreerst worden opgemerkt dat u op 19 september 2019 door de politionele diensten werd geïntercepteerd op de luchthaven van Zaventem, u bleek toen op vlucht SN467 te zitten afkomstig van Entebbe (Oeganda). Hoewel u toen voorhield niet meer in het bezit te zijn van uw reisdocumenten, blijkt - uit informatie vrijgegeven door de desbetreffende luchtvaartmaatschappij (zie administratief dossier) - dat u bij vertrek in het bezit was van een Eritrees paspoort (nummer K0275584) op uw naam - zijnde S.K.M. (°02 juli 1993 te Adi Segdo) -, afgeleverd op 13 september 2016 en geldig tot 12 september 2021. Voornoemd paspoort bevat eveneens een Schengen-visum (voor Italië) op uw naam, afgeleverd op 17 juni 2019 te Kampala en geldig van 26 juni 2019 tot 25 september 2019. De luchtvaartpolitie BRUNAT ontving een kopie van de identiteitspagina van dit paspoort, alsook een kopie van de pagina met het Schengen-visum, afgeleverd door Italië (zie kopies hiervan in het verslag van de luchtvaartpolitie in het administratief dossier). Hoewel u pretendeert dat dit Eritrees paspoort op uw naam volledig door uw nonkel (moederskant) H. zou zijn geregeld, kan er in dit kader het volgende worden opgemerkt. Op het Eritrese paspoort (K0275584) - op uw naam - staat de persoonlijke handtekening van de eigenaar van dit reisdocument (cfr. "Holder's Signature"). Bij nazicht van uw administratief dossier blijkt dat dezelfde handtekening (cfr. de handtekening op voornoemd Eritrees paspoort) eveneens onder uw vragenlijst voor het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de Staatlozen dd. 26 september 2019 (bij handtekening van de verzoeker om internationale bescherming), ingevuld bij Dienst Vreemdelingenzaken, prijkt. Ook onder de fiche "verklaring betreffende procedure" dd. 26 september 2019 - eveneens bij Dienst Vreemdelingenzaken ingevuld - staat wederom dezelfde handtekening naast uw naam genoteerd. Ook bij de fiche "verklaring betreffende de woonstkeuze" en "verklaring betreffende vragen om inlichtingen" dd. 26 september 2019 - wederom ingevuld bij Dienst Vreemdelingenzaken - prijkt wederom dezelfde handtekening bij de titel "verzoeker om internationale bescherming". Dezelfde handtekening kan nogmaals bij de titel "handtekening van de verzoeker om internationale bescherming" gevonden worden bij uw "ontvangstbewijs documenten" en bij de finale ondertekening van uw gehele persoonlijk onderhoud bij Dienst Vreemdelingenzaken, dd. 26 september 2019. Er kan tot slot in dit verband ook nog verwezen worden naar het eerder vermelde dossier met betrekking tot uw visumaanvraag (dd. 06 november 2018), ruim een jaar geleden, waarin ook dezelfde handtekening terug te vinden is op de oprichtingsakte (dd. 24 juni 2017) van het bedrijf "Tesfu Eyob General Trading Company" (gebaseerd in Kampala, Oeganda). **Aldus kan er in uw administratief dossier bij Dienst Vreemdelingenzaken dd. 26 september 2019 een zestal keren telkenmale dezelfde persoonlijke handtekening worden teruggevonden, een handtekening dewelke volledig overeenkomt met deze die op het Eritrese paspoort (K0275584) op uw naam prijkt en ook overeenstemt met deze onderaan de weigeringsbeslissing voor het door u aangevraagde visum voor Italië en met de handtekening op de oprichtingsakte van van het bedrijf "Tesfu Eyob General Trading Company" in uw visumdossier van Italië (zie administratief dossier).**

In het licht van deze opmerkingen is het dan ook des te opmerkelijker dat u zich volledig wentelt in onwetendheid, u zich compleet verschuilt achter uw nonkel H. en pretendeert en volhoudt betrekkelijk weinig van dit Eritrese paspoort - op uw naam met aldus uw eigen persoonlijke handtekening - af te weten. U kan immers enkel aangeven dat u uw foto op een groter papier (of meerdere papieren) zou hebben gezien en u tevens een soort van klein "notebook" zou hebben waargenomen, u zou dit in uw nonkel zijn hand hebben waargenomen, doch hij zou het u niet in detail hebben getoond (cgvs p. 12). Dit "notebook" zou naar uw mening te Kampala (Oeganda) zijn afgeleverd, uw nonkel "bracht het immers daar vandaan", van Kampala (cgvs p. 13). U beschrijft dit "notebook" als zijnde een soort van boek met vele pagina's, kleiner dan een A4 formaat en een soort van bruine kleur hebbend (cgvs p. 12). U slaat vervolgens aan het gissen dat dit mogelijks een paspoort betrof, hoewel u eigenlijk niet zou weten wat een paspoort precies is, zou u uw oom immers hebben horen zeggen aan de telefoon "het paspoort is al bij mij" (cgvs p. 13). U gevraagd hoe u zou weten dat het "notebook"/paspoort voor u zou zijn bedoeld, geeft u dan weer het volgende aan: "Omdat toen ik het hem vroeg, hij zei maak u geen zorgen, hij zou alles voor me doen, alles faciliteren voor me, daardoor wist ik dat dit van mij was" (cgvs p. 14). U nogmaals gevraagd of u aldus vermoedde dat het document voor u bedoeld was, dit gezien uw nonkel zou hebben gesteld om het voor u te faciliteren en hij u later het document zou hebben getoond, bevestigt u dit (cgvs p. 14). Tevens zou uw nonkel u te Kampala op een dag hebben meegenomen teneinde uw foto te laten nemen, u zou dan ook vermoeden dat deze foto voor het paspoort zou zijn bestemd (cgvs p. 11-13). U ermee geconfronteerd of u aldus niet zeker zou zijn dat uw foto voor het "notebook"/paspoort zou zijn bestemd, geeft u het volgende aan: "Hij zei me enkel dat we een foto moesten hebben, hij zei me niet waarvoor, ik denk dat het voor het paspoort was" (cgvs p. 13). **U verder gevraagd of u zelf nog - buiten het laten nemen van een pasfoto - bepaalde stappen zou hebben ondernomen teneinde het "notebook"/paspoort te kunnen bekomen - zoals naar de ambassade gaan, uw vingerafdrukken geven, uw handtekening ergens zetten - , ontkent u dit opmerkelijk genoeg, u zou dan ook werkelijk niets meer hebben gedaan,**

behalve dat ze uw vingerafdrukken op de luchthaven van Kampala zouden hebben genomen (cgvs p. 13). Dit is dan ook ten zeerste opmerkelijk, gezien uw eigen handtekening (zie supra) overduidelijk op het Eritrese paspoort (nummer K0275584) – op uw eigen naam – prijkt. Er kan voor de volledigheid nogmaals worden gewezen op het feit dat u reeds op 06 november 2018 een visumaanvraag deed bij de Italiaanse ambassade te Kampala (Oeganda), dit op basis van het voornoemd Eritrees paspoort (K0275584) (op uw eigen naam en door uzelf gehandtekend). De desbetreffende aanvraag werd ingediend voor een verblijf van zeven dagen en er werden diverse documenten toegevoegd waaruit blijkt dat u aandeelhouder en directeur was van het bedrijf “Tesfu Eyob General Trading Company”. Op 08 november 2018 werd deze visumaanvraag geweigerd – dit gezien de informatie betreffende de rechtvaardiging voor het doel en de condities van uw verblijf niet betrouwbaar bleek - deze weigeringsbeslissing werd door uzelf hoogstpersoonlijk ondertekend. U slaagt er verder niet in nog maar enige informatie omtrent de procedure ter verwerving van het “notebook”/paspoort te verschaffen. Zo weet u niet of uw nonkel het document al dan niet via een ambassade zou hebben weten te bekomen, er zou immers niets zijn dat u zou weten, u zou thuis zijn geweest, uw nonkel zou de documenten binnen en buiten hebben gebracht (cgvs p. 14). U zou de door hem doorlopen procedure dan ook niet kennen, behalve dat uw nonkel u op een dag voor een foto zou hebben meegenomen, zou hij de rest immers zelf hebben gedaan, hij zou hebben gebeld en zou documenten hebben gebracht en meegenomen, u zou niet weten welke documenten hij over en weer zou hebben gebracht (cgvs p. 14). U zou dan ook niet weten of uw nonkel bepaalde documenten zou hebben dienen voor te leggen teneinde het document te bekomen (cgvs p. 15). U zou er eveneens niet van op de hoogte zijn welke identiteitsgegevens er mogelijks in het document stonden vermeld noch of het document over een visum zou hebben beschikt, er is immers niets dat u zou weten, het was gesloten (cgvs p. 14). Ook omtrent de reden waarom uw nonkel het document voor u zou hebben aangevraagd, blijkt u in het duister te tasten. Zo geeft u vooreerst aan “Omdat hij wist dat ik geïnteresseerd was in voetbal, beloofde me naar Europa te brengen en dat ik zou leren om voetbal te spelen, ik was geïnteresseerd in Liverpool” - dit zou evenwel niet de reden betreffen waarom u Eritrea zou hebben verlaten – om vervolgens te stellen dat uw nonkel het document zou hebben aangevraagd omdat hij u zei dat u Engels zou leren, waarna u dan weer aangeeft eigenlijk de exacte reden niet te kennen, u zou tevens niet weten of dergelijk document noodzakelijk zou zijn om naar Europa te komen, de documenten waren immers bij uw nonkel, u zou niet weten of er al dan niet gebruik zou zijn gemaakt van de documenten (cgvs p.15).

Er kan verder nog worden opgemerkt dat, hoewel u steevast pretendeert dat het “notebook”/paspoort zou zijn afgeleverd tijdens uw verblijf te Kampala (Oeganda) in 2019, het opmerkelijk is dat het Eritrese paspoort op uw naam (nummer K0275584) en met uw eigen handtekening – waarover onze diensten beschikken – als afleveringsdatum 13 september 2016 vermeldt, een datum waarop u volgens uw eigen verklaringen nog steeds in Eritrea zou hebben vertoefd, u zei immers pas eind 2018 uw land te hebben verlaten (cgvs p. 15-16). U verschuilt zich – voor wat betreft mogelijke documenten op uw naam tijdens uw verblijf te Eritrea – wederom achter uw nonkel H.. Immers gepeild of u bij uw vertrek uit Eritrea mogelijks reeds over enige identiteitsdocumenten op uw naam zou hebben beschikt, verhult u zich wederom in vaagheid, stellend “misschien”, uw oom zou immers wel een ‘zak’ hebben gehad, hij zou papieren hebben gehad doch hij vertelde er u nooit over, hij behandelde u dan ook als een kind (cgvs p. 12). U gevraagd of u de papieren – in het bezit zijnde van uw nonkel bij uw vertrek uit Eritrea – nooit zelf zou hebben gezien, geeft u aan dat hij u dit nooit zou hebben getoond, hij zou alles zelf hebben gedaan, hij stelde dat u nog jong was en u zich geen zorgen zou dienen te maken, hij zou alles wel voor u doen (cgvs p. 12). U vult aan dat er niets zou zijn dat u zou weten, behalve dat uw nonkel thuis kwam, met uw vader sprak, u moest met hem mee gaan, hij had een ‘zak’ bij hem (cgvs p. 15). **U gevraagd of u in Eritrea ooit iets zou hebben moeten doen wat mogelijks in functie van het verkrijgen van enige documenten zou kunnen zijn – zoals uw handtekening zetten, een foto laten nemen, vingerafdrukken geven – ontkent u dit ten stelligste, u zou in Eritrea dan ook niets hebben gedaan (cgvs p. 15). U er tenslotte rechtstreeks mee geconfronteerd dat uw paspoort reeds in 2016 – en aldus voor uw vertrek uit Eritrea - werd afgeleverd, ontkent u daar ook maar iets over te weten, uw nonkel vertelde u daar immers niets over, misschien maakte hij het zodat u naar Europa zou kunnen komen, naar deze plaats, om het te faciliteren, anders in Eritrea zouden ze u immers geen paspoort geven (cgvs p. 20). Dit is evenwel in strijd met de door u eerder afgelegde verklaringen, zijnde dat uw nonkel de “notebook”/het paspoort van Kampala (Oeganda) had weten te brengen (cgvs p. 13). Opmerkelijk genoeg geeft u dan weer plots aan dat u zou wensen uit te leggen dat u geen paspoort zou hebben (cgvs p. 20). U ermee geconfronteerd dat u de hele tijd reeds had verwezen naar een “notebook”, naar uw mening een paspoort voor u persoonlijk bestemd, bevestigt u dit eerst, om dan wederom te zeggen “ik zeg dat ik geen paspoort heb” (cgvs p. 20).**

U er nogmaals mee geconfronteerd dat uw nonkel toch – volgens uw eigen verklaringen - een “notebook”/paspoort voor u had geregeld, geeft u aan dat dit zou kunnen, hij zou het immers voor u hebben gefaciliteerd zodat u naar Europa zou kunnen komen, hij zou documenten hebben gebracht en genomen, zou u voor een foto hebben mee genomen, u zou naar Europa gaan en Engels leren (cgvs p. 20). Vervolgens geeft u terug aan niet zeker te zijn of u een paspoort had of niet, alles zou zijn gedaan door uw nonkel, doordat hij documenten meenam en terug bracht, het zou kunnen (cgvs p. 21).

Er kan aldus worden geconcludeerd dat er in uw administratief dossier van Dienst Vreemdelingenzaken dd. 26 september 2019 een zestal keren telkenmale dezelfde persoonlijke handtekening van uwentwege prijkt, een handtekening dewelke volledig en integraal op het Eritrese paspoort (K0275584) – geldig van 13 september 2016 tot 12 september 2021 - op uw naam kan worden teruggevonden. In het licht van deze vaststelling is het dan ook compleet ongeloofwaardig dat u zich op dit vlak volledig wentelt in onwetendheid, u zich compleet verschuilt achter uw nonkel H. en pretendeert en volhoudt betrekkelijk weinig van dit Eritrese paspoort – op uw naam met aldus uw eigen persoonlijke handtekening – af te weten en meer nog, in dit kader nooit uw persoonlijke handtekening ergens te hebben moeten plaatsen. Het enige document waar u weet van zou hebben - meer bepaald een “notebook” ofwel een naar uw mening vermoedelijk paspoort en hoogstwaarschijnlijk voor u bedoeld - zou in 2019 te Kampala (Oeganda) zijn afgeleverd, u zou enkel een pasfoto van uzelf aldaar hebben laten nemen, u zou verder nooit persoonlijk andere stappen – zoals het zetten van uw handtekening – hebben ondernomen in dit kader te Kampala. Hoewel u aldus enkel refereert naar een “notebook”/paspoort afgeleverd in 2019 te Kampala, is het dan ook opmerkelijk dat het Eritrese paspoort – op uw naam met uw eigen persoonlijke handtekening – reeds op 13 september 2016 en aldus tijdens uw verblijf te Eritrea (u zou immers pas eind 2018 uw land hebben verlaten) werd afgeleverd. U houdt in dit kader vol in Eritrea nooit iets te hebben moeten ondernemen wat mogelijks in functie van het verkrijgen van enige documenten zou kunnen zijn, zoals uw handtekening zetten, een foto laten nemen en vingerafdrukken geven. Uit bovenstaande opmerkingen blijkt dat u doelbewust informatie tracht achter te houden en de Belgische asielinstanties tracht te misleiden.

Hoewel er aldus gezien bovengenoemde uiteenzetting reeds kan worden verondersteld dat u te Eritrea al in het bezit was van een Eritrees paspoort - op uw naam (K0275584) met uw eigen persoonlijke handtekening-, blijken ook nog eens uw verklaringen omtrent uw voorgehouden illegale vlucht uit Eritrea zeer vaag en onwaarschijnlijk. Zo geeft u aan uit Eritrea te zijn vertrokken met een voertuig, u zou niet weten of het legaal of illegaal was, u denkt evenwel niet dat personen legaal van Eritrea zouden vertrekken (cgvs p. 16). U geeft vervolgens aan in december 2018 uw reis van Adi Segudo richting de grens met Soedan – samen met uw nonkel H. en een chauffeur – te hebben aangevat (cgvs p. 16). Vooreerst is het compleet ongeloofwaardig dat u er niet in zou slagen om in te schatten hoelang de reis van Adi Segudo (volgens uw verklaringen tegen Asmara gelegen – zie cgvs p. 5) tot aan de grens met Soedan precies zou hebben geduurd. Zo stelt u bij aanvang de hele nacht te hebben gereisd (cgvs p. 16). U gevraagd hoelang u dan wel precies onderweg was, geeft u kortweg aan “we reisden de hele nacht” (cgvs p. 16). U aangemoedigd te vertellen wanneer u zou zijn vertrokken in Adi Segudo en wanneer u dan in Soedan aankwam, stelt u zich de tijd niet exact meer te herinneren, maar na zonsondergang, rond 18u (cgvs p. 16). Gepolst wanneer u dan te Soedan aankwam, zegt u wederom nietszeggend “ik sliep in het midden, ik herinner me de tijd niet dat we reisden” (cgvs p. 16). U gevraagd of u zich aldus de tijd niet herinnert waarin u aankwam, bevestigt u dit, nadat u aankwam, hij maakte u wakker en zei dat u lunch diende te eten (cgvs p. 16). U aldus ter bevestiging gevraagd of u dan de volgende dag rond de middag Soedan had bereikt, zegt u dan weer opmerkelijk genoeg het volgende: “Ik herinner me niet één dag, twee, drie of vier, ik sliep, ik herinner me de tijd dat hij me wakker maakte om de lunch te eten”. Het is evenwel compleet ongeloofwaardig dat u zich niet zou herinneren of u één, twee, drie of vier dagen onderweg zou zijn geweest van Adi Segudo tot aan de grens met Soedan. Ook omtrent de door u afgelegde route van Adi Segudo naar de grens met Soedan weet u opmerkelijk weinig te vertellen. Zo geeft u enkel aan dat de auto ging en het donker was, u zag geen enkele plaats behalve enkele bomen (cgvs p. 16). U de vraag opgeworpen of u dan geen enkele plaats – gelegen tussen uw woonplaats Adi Segudo en de grens met Soedan - weet weer te geven, bevestigt u dit, er was geen plaats die u zag, u was in de auto (cgvs p. 17). Gepolst of uw nonkel of de chauffeur geen plaatsnamen onderweg deelden met u, ontkent u dit, u hoorde wel eens Tesseny ofzo zeggen, verder hoorde u helemaal niets (cgvs p. 17). Gevraagd of de auto onderweg dan niet eens een tussenstop maakte, kan u dan weer enkel aangeven dat de auto tweemaal stopte, één maal zou te midden van de velden zijn geweest en dit voor een pauze van dertig minuten, de andere keer zou u aan het slapen zijn geweest en zou u niet zijn uitgestapt (cgvs p. 17).

Verder zou u zich niets herinneren, u zou immers moe en hongerig zijn geweest, u was aan het slapen, tevens zou u ziek zijn geweest, er was immers één dag dat jullie niks zouden hebben gegeten (cgvs p. 17). U dan maar gevraagd of u onderweg iets van de omgeving zou hebben waargenomen – tijdens uw route van Adi Segudo naar Soedan – geeft u het volgende aan: “Nadat we lang reisden, ver weg van ons huis, ik zag wat heuvels en bomen. Nadat we verder reisden, ik zag enkel bomen. Van ver” (cgvs p. 17). Er zou verder niets anders zijn geweest (cgvs p. 17). **Hoewel het niet abnormaal lijkt dat u zich bij een eerste reis van uw woonplaats Adi Segudo naar de grens met Soedan niet alle plaatsnamen tijdens deze route zou weten te herinneren, is het toch opvallend dat u zich enkel en alleen de naam Tesseny voor de geest zou weten te halen en u geen enkele andere plaatsnaam onderweg weet weer te geven. Tevens is het opmerkelijk dat u er ook totaal niet in zou slagen om ook maar iets van de omgevingsfactoren – behalve heuvels en bomen - tijdens de door u afgelegde route weer te geven. U er tenslotte mee geconfronteerd dat u uw illegaal vertrek uit Eritrea dient aan te tonen en u er amper in slaagt om ook maar iets omtrent de door u afgelegde reisroute, de reisduur en de omgevingsfactoren te vertellen, geeft u enkel het volgende weer: “Ik was zeer ziek en moe, ik was in de auto, ik herinner me niets, ik heb geen enkele plaats of stad gezien, ik was zeer ziek”. U nogmaals een allerlaatste kans geboden om uw illegale reis aannemelijk te maken, stelt u wederom ziek te zijn geweest, u zou het u dan ook niet herinneren (cgvs p. 18). U zou vervolgens vijf maanden in Aba Hamama – in de buurt van Diem – te Soedan hebben verbleven, om daarna met het vliegtuig naar Kampala (Oeganda) te reizen. Ook hier blijkt u zich wederom te verhullen in onwetendheid, zo zou u niet weten van welke stad te Soedan, laat staan van welke specifieke luchthaven, u zou zijn vertrokken (cgvs p. 19). Des te opmerkelijker is het evenwel dat u logischerwijze ook voor deze reis met het vliegtuig – van Soedan naar Oeganda – reeds in het bezit moet zijn geweest van enige identiteits – of reisdocumenten op uw naam. Hiernaar gepeild, refereert u wederom naar de ondertussen alom gekende ‘zak’ van uw nonkel: “Hij had dezelfde zak als toen we uit Eritrea vertrokken, zelfs toen we uit Kampala vertrokken, had hij dezelfde zak bij hem” (cgvs p. 19). U ermee geconfronteerd dat u had gesteld dat uw nonkel een “notebook”paspoort voor u zou hebben geregeld te Kampala (Oeganda) doch nu blijkt dat u reeds van Soedan naar Kampala het vliegtuig zou hebben genomen en op legale wijze zou hebben gereisd en u aldus toch dan reeds documenten op uw naam zou hebben moeten gehad, luidt uw antwoord als volgt: “Er is niets dat ik weet over documenten, de documenten die ik zag in Kampala, mijn nonkel kon die in Soedan ook al gefaciliteerd hebben, maar ik zag het niet in Soedan, ik zag het in Kampala” (cgvs p. 19). U vult aan: “Misschien voordat we vertrokken, sprak hij met vader en heeft hij iets meegenomen, ik herinner me dat mijn foto in Kampala werd genomen” (cgvs p. 19).**

U stelt dan ook uw verklaringen telkenmale bij – zo zou uw “notebook”/paspoort eerst te Kampala (Oeganda) zijn afgeleverd, vervolgens mogelijks reeds eerder in Soedan of zelfs al in Eritrea. Wat er ook van zij, gelet op het feit dat u reeds in het bezit was van een Eritrees paspoort (K0275584) - op uw naam en met uw eigen handtekening - sinds 13 september 2016 en u volgens uw eigen verklaringen toen nog in Eritrea vertoefde – u zou immers pas eind 2018 uit uw land zijn vertrokken - en u geenszins aannemelijk maakt Eritrea op illegale wijze te hebben verlaten, is het meer dan waarschijnlijk dat u Eritrea op de legale manier en met uw eigen Eritrese paspoort heeft verlaten.

Volgens informatie – toegevoegd aan het administratieve dossier – is het echter zeer moeilijk om Eritrea op een legale manier te verlaten. Hiertoe heeft men een paspoort met geldig exit-visum nodig, dat slechts aan bepaalde categorieën van Eritreeërs wordt afgegeven. Voorts vermeldt de aan het administratief dossier toegevoegde informatie dat bij de aanvraag van een Eritrees paspoort, in Eritrea, aanvragers een steunbrief dienen neer te leggen van de gemeente waar zij wonen, een identiteitskaart, een ingevuld aanvraagformulier, en een bewijs dat de aanvrager aan zijn of haar plichten in het kader van de nationale dienstplicht voldaan heeft, en deze heeft beëindigd. Paspoorten worden niet uitgereikt aan personen die zijn ingeschakeld in het kader van de nationale dienst (zowel militaire als burgerlijke dienstplicht). Voor het verkrijgen van een exit-visum dient aangetoond dat de aanvrager de nationale dienstplicht voltooide, dan wel is vrijgesteld van deze, en dient eveneens een paspoort voorgelegd te worden. **Gezien uit uw verklaringen en uit de beschikbare informatie kan worden afgeleid dat u reeds te Eritrea in het bezit was van een Eritrees paspoort op uw naam (K0275584) met uw eigen handtekening en u geenszins aannemelijk maakt Eritrea op illegale wijze te hebben verlaten, kan enkel worden besloten dat u op legale wijze het land heeft verlaten, met een exit-visum, en derhalve geen vrees voor vervolging koestert.**

Er kan dan ook worden vastgesteld dat u niet de waarheid heeft gesproken, dit in weerwil van de plicht tot medewerking die op uw schouders rust.

Door uw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het CGVS in het ongewisse over uw werkelijke wedervaren in Eritrea en de manier waarop u Eritrea heeft verlaten. Het belang duidelijkheid te verschaffen over uw feitelijke vlucht uit Eritrea kan niet genoeg benadrukt worden. Door de ware toedracht aangaande uw vlucht uit Eritrea, die de kern van uw asielrelaas raakt, te verzwijgen, maakt u niet aannemelijk dat u daadwerkelijk nood heeft aan internationale bescherming, en – in geval van terugkeer naar Eritrea – het risico zou lopen te worden vervolgd, dan wel het slachtoffer te worden van ernstige schade.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

Verzoekschrift

2. In een eerste en enig middel beroept verzoeker zich op de schending van “de Wet betreffende uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen (Wet 29.07.1991), schending van artikel 62, van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet en de zorgvuldigheidsplicht”.

Verzoeker ontwikkelt het middel als volgt:

“Voormelde wetgeving vermeldt dat de overheid op straffe van onwettigheid van de beslissing in de akte die de beslissing zelf bevat ook de motivering voor deze beslissing moet opnemen. Deze motivering moet bestaan uit de juridische en feitelijke overwegingen die aan de beslissing ten grondslag liggen. De motivering moet daarenboven afdoende zijn. D.w.z. draagkrachtig en deugdelijk.

Het CGVS is volledig ten onrechte de mening toegedaan dat verzoeker niet in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus noch voor de subsidiaire bescherming.

Zo hechtte het CGVS geen geloof aan de verklaringen van verzoeker aangaande zijn vertrek uit Eritrea, meer bepaald de grensovergang van Eritrea. De grensovergang van Eritrea werd georganiseerd door de onkel van verzoeker en verzoeker heeft dienaangaande alle informatie die hem door zijn onkel werd toevertrouwd aan het CGVS medegedeeld.

Het CGVS concludeert vervolgens volledig foutief uit de verklaringen van verzoeker dat hij Eritrea op een legale manier heeft verlaten. Uit de verklaringen van verzoeker kunnen geenszins worden afgeleid dat hij Eritrea op een legale wijze heeft verlaten.

Verzoeker heeft dienaangaande als volgt verklaard (zie gehoor CGVS 15.10.2019 p.18):

[...]

Aangaande de reisroute verklaarde verzoeker het volgende (zie gehoor CGVS 15.10.2019 p.16-17):

[...]

Uit de bovenvermelde verklaringen van verzoeker blijkt helemaal niet dat verzoeker Eritrea op een legale wijze heeft verlaten.

Verzoeker heeft herhaaldelijk medegedeeld dat zijn paspoort door zijn onkel werd geregeld en afgehaald. Dat zijn handtekening door zijn onkel werd nagemaakt is perfect mogelijk. De handtekening van verzoeker is bovendien in alle documenten waarnaar het CGVS verwijst lichtjes anders. Het kan hieruit dus niet worden afgeleid dat al deze handtekeningen door verzoeker zelf werden gedaan.

Verder, is het CGVS de mening toegedaan dat niet aannemelijk is dat verzoeker niet alle namen van steden/dorpen die werden voorbij gereden tussen Eritrea en Soudan kon weergeven.

Dienaangaande dient te worden opgemerkt dat de autosnelweg in Eritrea anders is dan bij ons in Europa. De straten zijn vooreerst niet goed aangelegd en er zijn niet zoveel verkeersborden en aanduiding als bij ons. Uit de verklaringen van verzoeker blijkt verder ook dat hij vooral 's avonds heeft gereisd. D.w.z. dat hij dus logischer wijze niet veel heeft kunnen waarnemen (behalve velden en bomen), aangezien er in Eritrea niet zoveel lantaarnpalen zijn als bij ons. Verzoeker heeft weliswaar een plaatsnaam, m.n. Tesseneij kunnen meegeven aan het CGVS, omdat hij deze naam heeft gehoord uit de conversatie van zijn onkel en de chauffeur. De onkel van verzoeker en de chauffeur deelden verder ook niet alle namen van steden/dorpen die ze voorbij reden mee, omdat de weg door hun gekend was en ze ook niet de intentie hadden om deze informatie met verzoeker mee te delen.

Voorts, dient eveneens te worden opgemerkt dat de motivering van de bestreden beslissing zeer tegenstrijdig is. Zo wordt er enerzijds gemotiveerd dat het meer dan waarschijnlijk is dat verzoeker Eritrea op de legale manier heeft verlaten, omdat verzoeker volgens het CGVS niet aannemelijk heeft kunnen maken dat hij Eritrea op een illegale manier heeft verlaten.

Anderzijds, wordt de bestreden beslissing verder door het CGVS gemotiveerd door te stellen dat volgens de algemene objectieve informatie waarover het CGVS beschikt en die trouwens ook werd toegevoegd aan het administratieve dossier blijkt dat het verlaten van Eritrea op een legale manier zeer moeilijk is.

Zo verwijst het CGVS naar het rapport van EASO Country of Origin Eritrea van mei 2015 waaruit inderdaad blijkt dat men niet enkel een paspoort, maar ook een exit-visum nodig heeft om Eritrea op een legale manier te kunnen verlaten. Dit exit-visum wordt bovendien enkel aan bepaalde categorieën van Eritreeërs afgegeven. Dit wordt in voormeld rapport uitdrukkelijk als volgt gesteld: [...]

Uit voormeld rapport blijkt derhalve duidelijk dat verzoeker niet behoort tot de categorie die in aanmerking komt om een exit-visum te kunnen verkrijgen. Hieruit kan derhalve duidelijk worden afgeleid dat verzoeker Eritrea niet op een legale manier heeft verlaten.

Uit het voorgaande blijkt dus duidelijk dat de motivering van de bestreden beslissing zeer tegenstrijdig is. Uit het feit dat het vertrek van verzoeker uit Eritrea door zijn onkel werd geregeld en dat de onkel van verzoeker dienaangaande niet veel informatie aan verzoeker heeft verstrekt kan geenszins worden afgeleid dat verzoeker op een legale manier Eritrea heeft verlaten.

Het CGVS beschikt bovendien eveneens over bijkomende informatie aangaande de reisroute van verzoeker. Dienaangaande deelde de protection officer tijdens het gehoor van 15.10.2019 het hiernavolgende mee (zie gehoor CGVS 15.10.2019 p.20):

[...]

Uit het administratieve dossier blijkt derhalve niet dat verzoeker in bezit was van een exit-visum.

Dit exit-visum is nochtans noodzakelijk om Eritrea op een legale wijze te kunnen verlaten. Dit blijkt trouwens eveneens uit de informatie die werd toegevoegd in het administratieve dossier door het CGVS zelf.

Verzoeker heeft alle informatie die hem werd toevertrouwd door zijn onkel medegedeeld aan het CGVS. Gelet op de mededeling van de protection officer tijdens het gehoor van 15.10.2019 beschikt het CGVS duidelijk over de mogelijkheid om meer informatie te kunnen bekomen over het paspoort en het feit of verzoeker over al dan niet een exit-visum beschikte.

Er dient te worden opgemerkt dat het CGVS ertoe gehouden is de nodige onderzoeksdaden te stellen om te weten of verzoeker al dan niet over dit visum beschikte. Het stellen van de onderzoeksdaden is in casu noodzakelijk, aangezien aan verzoeker niet veel informatie werd toevertrouwd door zijn onkel.

Gelet op de jonge leeftijd van verzoeker en het feit hij onervaren was met het reizen (het wegvluchten van Eritrea naar België was voor verzoeker de eerste keer dat hij zijn geboorte dorp heeft verlaten) dient hij te worden bijgestaan in het vergaren van de informatie. Het CGVS is dus eveneens ertoe gehouden om in casu de nodige onderzoeksdaden te stellen. Deze verplichting in hoofde van het CGVS blijkt duidelijk uit artikel 4 van de richtlijn 2004/83/EG van de Raad van 29 april 2004 (Kwalificatierichtlijn). Dit artikel stelt uitdrukkelijk het hiernavolgende:

[...]

Verder, verduidelijkt het Hof van Justitie dit als volgt (Hvj 22 november 2012 MM v. Ierland, C-277/1):

[...]

Gelet hierop dient het CGVS dus minstens na te gaan of er in het paspoort van verzoeker voormeld exit-visum al dan niet aanwezig was. Het niet stellen van het onderzoek dienaangaande en enkel besluiten dat verzoeker Eritrea op een legale manier heeft verlaten, omdat verzoeker volgens het CGVS niet aannemelijk heeft kunnen maken dat hij Eritrea op een illegale wijze heeft verlaten is zeer simplistisch en niet correct.

Bovendien blijkt uit de algemeen objectieve gekende informatie aangaande Eritrea duidelijk dat verzoeker tot een categorie behoort die absoluut niet in aanmerking komt om toegelaten te worden Eritrea te verlaten.

Uit voormeld rapport blijkt derhalve eveneens duidelijk dat de kans zeer reëel is dat verzoeker Eritrea op een illegale manier heeft verlaten en dat blijkbaar zijn onkel een paspoort voor hem heeft aangemaakt om het vluchten tot Europa gemakkelijker te doen verlopen. Zo deelde verzoeker ook tijdens zijn interview herhaaldelijk mee dat zijn onkel zijn documenten heeft geregeld en alles voor hem faciliteerde. Verzoeker verklaarde dienaangaande als volgt (zie gehoor CGVS 15.10.2019 p.20):

[...]

Uit het rapport van EASO Country of Origin Eritrea blijkt eveneens dat er manieren bestaan om Eritrea ook illegaal te kunnen verlaten. Dit rapport vermeldt dienaangaande uitdrukkelijk als volgt:

“6.4.3 Illegal exits

It is very difficult to obtain an exit visa and leave the country legally. Therefore, particularly deserters and draft evaders tend to leave the country illegally via Sudan or Ethiopia. There are several options:

- *Leaving the country alone by foot from Sawa or other military bases close to the border*
 - *Organised facilitation (human smuggling) from Asmara*
 - *Travelling alone to a town near the border such as Tessenei or Guluj (by foot or on public transport), followed by facilitation or an independent border crossing*
- (...)"

Het valt op dat de bewoording als **facilitation** die telkens ook door verzoeker tijdens zijn gehoor werd gebruikt, eveneens wordt gebruikt in voormeld rapport om aan te geven welke opties er bestaan om op illegale manier Eritrea te verlaten.

Verder, dient te worden opgemerkt dat het principe van zorgvuldigheidsbeginsel inhoudt dat de gemachtigde van de minister de verplichting heeft om zijn beslissingen op een zorgvuldige wijze dient voor te bereiden en te steunen op een correcte feitenvinding. Het respect voor het zorgvuldigheidsbeginsel houdt derhalve in dat de gemachtigde bij het nemen van een beslissing moet steunen op alle gegevens van het dossier en op alle daarin vervatte dienstige stukken (zie RvV nr. 224 105 van 18 juli 2019). Dit is in casu duidelijk niet gebeurd.

Gelet op het voorgaande blijkt derhalve dat verzoeker wel degelijk Eritrea op een illegale wijze heeft verlaten en dat hij dus wel degelijk in aanmerking komt voor erkenning als vluchtelingenstatus in de zin van artikel 48/3 en/of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4.

Uit het voorgaande blijkt aldus duidelijk dat de bestreden beslissing geen voldoende motivering bevat, 'De beslissing die steunt op onjuiste of op juridisch onaanvaardbare motieven is met machtsoverschrijding genomen' (R.v.St. 04 maart 1960, Brinkhuysen, nr. 7681; R.v.St. 30 september 1960, Janssens, nr. 8094; R.v.St. 23 november 1965, stad Oostende, nr. 11.519) [...].

Beoordeling

3. De Raad, die inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beschikt over volheid van rechtsmacht, dient inzake het verzoek om internationale bescherming een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft daarbij aan waarom een verzoeker om internationale bescherming al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Hij dient daarbij niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De opsomming van wetsbepalingen, rechtspraak en landeninformatie impliceert niet *an sich* dat de bestreden beslissing behept is met een onregelmatigheid of dat verzoeker nood heeft aan internationale bescherming.

4. De formele motiveringsplicht, voorgeschreven in artikel 62 van de Vreemdelingenwet en de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De motieven ten grondslag van de bestreden beslissing kunnen op eenvoudige wijze in deze beslissing worden gelezen en uit het verzoekschrift blijkt dat verzoeker deze motieven kent en aan een inhoudelijke kritiek onderwerpt. Bijgevolg is het doel van de formele motiveringsplicht *in casu* bereikt en voert hij in wezen de schending aan van de materiële motiveringsplicht. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden.

5. Het wettelijke kader omtrent de bewijslast wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepaling dienen gelezen te worden.

De in artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU vervatte 'beoordeling van feiten en omstandigheden' in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikelen 4, lid 1 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen. Hij moet een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal.

Indien de door de verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast dienen deze instanties ervoor te zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming (HvJ 22 november 2012, C-277/11, M., pt. 64-68).

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- “a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”*

6. Artikel 48/6, §1, eerste tot derde lid van de Vreemdelingenwet luiden als volgt:

“De verzoeker om internationale bescherming dient alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek zo spoedig mogelijk aan te brengen. De met het onderzoek van het verzoek belaste instanties hebben tot taak om de relevante elementen van het verzoek om internationale bescherming in samenwerking met de verzoeker te beoordelen.

De in het eerste lid bedoelde elementen omvatten onder meer de verklaringen van de verzoeker en alle documentatie of stukken in zijn bezit met betrekking tot zijn identiteit, nationaliteit(en), leeftijd, achtergrond, ook die van de relevante familieleden, land(en) en plaats(en) van eerder verblijf, eerdere verzoeken, reisroutes, reisdocumentatie en de redenen waarom hij een verzoek om internationale bescherming indient.

Het ontbreken van de in het eerste lid bedoelde elementen, en meer in het bijzonder het ontbreken van het bewijs omtrent de identiteit of nationaliteit, die kernelementen uitmaken in een procedure tot beoordeling van een verzoek om internationale bescherming, vormt een negatieve indicatie met betrekking tot de algehele geloofwaardigheid van verzoekers relaas, tenzij de verzoeker een bevredigende verklaring heeft gegeven voor het ontbreken ervan.”

De asielinstanties mogen van een verzoeker om internationale bescherming overeenkomstig artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet verklaringen en waar mogelijk documenten verwachten over zijn identiteit en nationaliteit(en), leeftijd, achtergrond, ook die van relevante familieleden, land(en) en plaats(en) van eerder verblijf, eerdere verzoeken, de afgelegde reisroute, reisdocumentatie en de redenen waarom hij een verzoek om internationale bescherming indient.

Overeenkomstig artikel 48/6, § 1, derde lid van de Vreemdelingenwet vormt het ontbreken van de in het eerste lid bedoelde elementen, en meer in het bijzonder het ontbreken van het bewijs omtrent de identiteit of nationaliteit, die kernelementen uitmaken in een procedure tot beoordeling van een verzoek om internationale bescherming, een negatieve indicatie met betrekking tot de algehele

geloofwaardigheid van het relaas, tenzij de verzoeker een bevredigende verklaring heeft gegeven voor het ontbreken ervan.

Uit verzoekers visumdossier en informatie vrijgegeven door de luchtvaartmaatschappij, toegevoegd aan het administratief dossier, blijkt dat verzoeker bij vertrek van de vlucht SN467 van Entebbe (Oeganda) naar Zaventem (Brussel) in het bezit was van een Eritrees paspoort (nummer K0275584) op zijn naam, met name S.K.M. geboren op 2 juli 1993 te Adi Segdo, afgeleverd op 13 september 2016 door het “*dept. of immigration and nationality*” en geldig tot 12 september 2021.

Verzoeker houdt voor dat hij niet in het bezit was van een paspoort, maar dit wordt geheel onderuit gehaald door voormeld paspoort. Er kan slechts worden vastgesteld dat verzoeker zijn paspoort – en de daarin vermelde gegevens – verborgen tracht te houden voor de Belgische asielinstanties. Het niet neerleggen van zijn paspoort – of enig ander document – houdt dan ook een negatieve indicatie in met betrekking tot verzoekers algehele geloofwaardigheid.

7. Bovendien wordt in de bestreden beslissing terecht vastgesteld dat verzoeker zich een jongere leeftijd dan zijn werkelijke leeftijd tracht aan te meten.

Verzoeker verklaarde voor de asielinstanties dat hij geboren is op 3 juni 2006 en op het moment van de indiening van zijn verzoek om internationale bescherming 13 jaar oud was. Uit de inhoud van het visumdossier blijkt echter dat aan verzoeker een Eritrees paspoort werd afgeleverd met als geboortedatum 2 juli 1993. Bijgevolg is verzoeker in werkelijkheid 13 jaar ouder dan hij aan de asielinstanties verklaarde.

Verzoeker beroept zich bewust op leugenachtige verklaringen en miskent zijn medewerkingsplicht. Dit gebrek aan medewerking tast op fundamentele wijze zijn geloofwaardigheid aan.

8. Verzoeker herhaalt in het verzoekschrift dat zijn paspoort werd geregeld door zijn oom doch gaat hiermee voorbij aan de omstandige motivering in de bestreden beslissing waaruit blijkt dat geen geloof wordt gehecht aan het voorwendsel dat verzoekers oom zijn paspoort zou hebben geregeld.

In de bestreden beslissing wordt terecht gesteld dat verzoekers persoonlijke handtekening, zoals aanwezig op documenten in het administratief dossier, volledig en integraal overeenstemt met de handtekening op het Eritrees paspoort (K0275584) op naam van verzoeker, alsook met de handtekening onderaan de weigeringsbeslissing voor het door verzoeker aangevraagde visum voor Italië en met de handtekening op de oprichtingsakte van het bedrijf “*Tesfu Eyob General Trading Company*” in verzoekers visumdossier van Italië.

Waar verzoeker in het verzoekschrift nog opmerkt dat zijn oom zijn handtekening zou hebben vervalst, betreft dit een loutere *post factum* bewering die tot stand is gekomen na kennisname van de bestreden beslissing en die dan ook niet wordt aangenomen.

Gelet op voorgaande vaststellingen kan geen geloof worden gehecht aan verzoekers voorgehouden onwetendheid met betrekking tot dit paspoort, noch aan zijn verklaringen dat zijn oom dit voor hem zou geregeld hebben.

9. Verzoeker stelt dat verweerder verkeerdelijk heeft afgeleid uit zijn verklaringen dat hij Eritrea op een legale manier heeft verlaten. Verzoeker komt echter niet verder dan het herhalen van eerder afgelegde verklaringen en het bekritisieren en tegenspreken van de gevolgtrekking door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, wat evenwel bezwaarlijk een dienstig verweer kan worden geacht en waarmee hij er aldus niet in slaagt de motieven van de bestreden beslissing inzake verzoekers vertrek uit Eritrea te ontkrachten. De motieven in de bestreden beslissing luiden als volgt:

“Hoewel er aldus gezien bovengenoemde uiteenzetting reeds kan worden verondersteld dat u te Eritrea al in het bezit was van een Eritrees paspoort - op uw naam (K0275584) met uw eigen persoonlijke handtekening-, blijken ook nog eens uw verklaringen omtrent uw voorgehouden illegale vlucht uit Eritrea zeer vaag en onwaarschijnlijk. Zo geeft u aan uit Eritrea te zijn vertrokken met een voertuig, u zou niet weten of het legaal of illegaal was, u denkt evenwel niet dat personen legaal van Eritrea zouden vertrekken (cgvs p. 16). U geeft vervolgens aan in december 2018 uw reis van Adi Segudo richting de grens met Soedan – samen met uw nonkel H. en een chauffeur – te hebben aangevat (cgvs p. 16). Vooreerst is het compleet ongeloofwaardig dat u er niet in zou slagen om in te schatten hoelang de reis van Adi Segudo (volgens uw verklaringen tegen Asmara gelegen – zie cgvs p. 5) tot aan de grens met

Soedan precies zou hebben geduurd. Zo stelt u bij aanvang de hele nacht te hebben gereisd (cgvs p. 16). U gevraagd hoelang u dan wel precies onderweg was, geeft u kortweg aan “we reisden de hele nacht” (cgvs p. 16). U aangemoedigd te vertellen wanneer u zou zijn vertrokken in Adi Segudo en wanneer u dan in Soedan aankwam, stelt u zich de tijd niet exact meer te herinneren, maar na zonsondergang, rond 18u (cgvs p. 16). Gepolst wanneer u dan te Soedan aankwam, zegt u wederom nietszeggend “ik sliep in het midden, ik herinner me de tijd niet dat we reisden” (cgvs p. 16). U gevraagd of u zich aldus de tijd niet herinnert waarin u aankwam, bevestigt u dit, nadat u aankwam, hij maakte u wakker en zei dat u lunch diende te eten (cgvs p. 16). U aldus ter bevestiging gevraagd of u dan de volgende dag rond de middag Soedan had bereikt, zegt u dan weer opmerkelijk genoeg het volgende: “Ik herinner me niet één dag, twee, drie of vier, ik sliep, ik herinner me de tijd dat hij me wakker maakte om de lunch te eten”. Het is evenwel compleet ongeloofwaardig dat u zich niet zou herinneren of u één, twee, drie of vier dagen onderweg zou zijn geweest van Adi Segudo tot aan de grens met Soedan. Ook omtrent de door u afgelegde route van Adi Segudo naar de grens met Soedan weet u opmerkelijk weinig te vertellen. Zo geeft u enkel aan dat de auto ging en het donker was, u zag geen enkele plaats behalve enkele bomen (cgvs p. 16). U de vraag opgeworpen of u dan geen enkele plaats – gelegen tussen uw woonplaats Adi Segudo en de grens met Soedan - weet weer te geven, bevestigt u dit, er was geen plaats die u zag, u was in de auto (cgvs p. 17). Gepolst of uw nonkel of de chauffeur geen plaatsnamen onderweg deelden met u, ontkent u dit, u hoorde wel eens Tesseny ofzo zeggen, verder hoorde u helemaal niets (cgvs p. 17). Gevraagd of de auto onderweg dan niet eens een tussenstop maakte, kan u dan weer enkel aangeven dat de auto tweemaal stopte, één maal zou te midden van de velden zijn geweest en dit voor een pauze van dertig minuten, de andere keer zou u aan het slapen zijn geweest en zou u niet zijn uitgestapt (cgvs p. 17). Verder zou u zich niets herinneren, u zou immers moe en hongerig zijn geweest, u was aan het slapen, tevens zou u ziek zijn geweest, er was immers één dag dat jullie niks zouden hebben gegeten (cgvs p. 17). U dan maar gevraagd of u onderweg iets van de omgeving zou hebben waargenomen – tijdens uw route van Adi Segudo naar Soedan – geeft u het volgende aan: “Nadat we lang reisden, ver weg van ons huis, ik zag wat heuvels en bomen. Nadat we verder reisden, ik zag enkel bomen. Van ver” (cgvs p. 17). Er zou verder niets anders zijn geweest (cgvs p. 17). Hoewel het niet abnormaal lijkt dat u zich bij een eerste reis van uw woonplaats Adi Segudo naar de grens met Soedan niet alle plaatsnamen tijdens deze route zou weten te herinneren, is het toch opvallend dat u zich enkel en alleen de naam Tesseny voor de geest zou weten te halen en u geen enkele andere plaatsnaam onderweg weet weer te geven. Tevens is het opmerkelijk dat u er ook totaal niet in zou slagen om ook maar iets van de omgevingsfactoren – behalve heuvels en bomen - tijdens de door u afgelegde route weer te geven. U er tenslotte mee geconfronteerd dat u uw illegaal vertrek uit Eritrea dient aan te tonen en u er amper in slaagt om ook maar iets omtrent de door u afgelegde reisroute, de reisduur en de omgevingsfactoren te vertellen, geeft u enkel het volgende weer: “Ik was zeer ziek en moe, ik was in de auto, ik herinner me niets, ik heb geen enkele plaats of stad gezien, ik was zeer ziek”. U nogmaals een allerlaatste kans geboden om uw illegale reis aannemelijk te maken, stelt u wederom ziek te zijn geweest, u zou het u dan ook niet herinneren (cgvs p. 18). U zou vervolgens vijf maanden in Aba Hamama – in de buurt van Diem – te Soedan hebben verbleven, om daarna met het vliegtuig naar Kampala (Oeganda) te reizen. Ook hier blijkt u zich wederom te verhullen in onwetendheid, zo zou u niet weten van welke stad te Soedan, laat staan van welke specifieke luchthaven, u zou zijn vertrokken (cgvs p. 19). Des te opmerkelijker is het evenwel dat u logischerwijze ook voor deze reis met het vliegtuig – van Soedan naar Oeganda – reeds in het bezit moet zijn geweest van enige identiteits – of reisdocumenten op uw naam. Hiernaar gepeild, refereert u wederom naar de ondertussen alom gekende ‘zak’ van uw nonkel: “Hij had dezelfde zak als toen we uit Eritrea vertrokken, zelfs toen we uit Kampala vertrokken, had hij dezelfde zak bij hem” (cgvs p. 19). U ermee geconfronteerd dat u had gesteld dat uw nonkel een “notebook”/paspoort voor u zou hebben geregeld te Kampala (Oeganda) doch nu blijkt dat u reeds van Soedan naar Kampala het vliegtuig zou hebben genomen en op legale wijze zou hebben gereisd en u aldus toch dan reeds documenten op uw naam zou hebben moeten gehad, luidt uw antwoord als volgt: “Er is niets dat ik weet over documenten, de documenten die ik zag in Kampala, mijn nonkel kon die in Soedan ook al gefaciliteerd hebben, maar ik zag het niet in Soedan, ik zag het in Kampala” (cgvs p. 19). U vult aan: “Misschien voordat we vertrokken, sprak hij met vader en heeft hij iets meegenomen, ik herinner me dat mijn foto in Kampala werd genomen” (cgvs p. 19).

U stelt dan ook uw verklaringen telkenmale bij – zo zou uw “notebook”/paspoort eerst te Kampala (Oeganda) zijn afgeleverd, vervolgens mogelijks reeds eerder in Soedan of zelfs al in Eritrea. Wat er ook van zij, gelet op het feit dat u reeds in het bezit was van een Eritrees paspoort (K0275584) - op uw naam en met uw eigen handtekening - sinds 13 september 2016 en u volgens uw eigen verklaringen toen nog in Eritrea vertoefde – u zou immers pas eind 2018 uit uw land zijn vertrokken - en u geenszins aannemelijk maakt Eritrea op illegale wijze te hebben verlaten, is het meer dan waarschijnlijk dat u Eritrea op de legale manier en met uw eigen Eritrese paspoort heeft verlaten.

Volgens informatie – toegevoegd aan het administratieve dossier – is het echter zeer moeilijk om Eritrea op een legale manier te verlaten. Hiertoe heeft men een paspoort met geldig exit-visum nodig, dat slechts aan bepaalde categorieën van Eritreeërs wordt afgegeven. Voorts vermeldt de aan het administratief dossier toegevoegde informatie dat bij de aanvraag van een Eritrees paspoort, in Eritrea, aanvragers een steunbrief dienen neer te leggen van de gemeente waar zij wonen, een identiteitskaart, een ingevuld aanvraagformulier, en een bewijs dat de aanvrager aan zijn of haar plichten in het kader van de nationale dienstplicht voldaan heeft, en deze heeft beëindigd. Paspoorten worden niet uitgereikt aan personen die zijn ingeschakeld in het kader van de nationale dienst (zowel militaire als burgerlijke dienstplicht). Voor het verkrijgen van een exit-visum dient aangetoond dat de aanvrager de nationale dienstplicht voltooid, dan wel is vrijgesteld van deze, en dient eveneens een paspoort voorgelegd te worden. Gezien uit uw verklaringen en uit de beschikbare informatie kan worden afgeleid dat u reeds te Eritrea in het bezit was van een Eritrees paspoort op uw naam (K0275584) met uw eigen handtekening en u geenszins aannemelijk maakt Eritrea op illegale wijze te hebben verlaten, kan enkel worden besloten dat u op legale wijze het land heeft verlaten, met een exit-visum, en derhalve geen vrees voor vervolging koestert.”.

Aangaande zijn onwetendheid met betrekking tot zijn beweerde illegale reis uit Eritrea stelt verzoeker in het verzoekschrift dat de straten in Eritrea niet goed zijn aangelegd, dat er niet zoveel verkeersborden zijn, dat hij 's avonds heeft gereisd en dat hij een plaatsnaam Tesseneij heeft kunnen vermelden omdat zijn oom en de chauffeur hierover converseerden. Hoewel van verzoeker geen volledige of feilloze beschrijvingen worden verwacht, kan wel verwacht worden dat verzoeker zich enkele plaatsen of omgevingsfactoren kan herinneren, de duur van de reis bij benadering kan aangeven en doorleefde verklaringen kan afleggen aangaande zijn heikele reis, *quod non*.

De loutere verwijzing naar algemene landeninformatie waaruit blijkt dat er manieren bestaan om Eritrea illegaal te kunnen verlaten, kan geen afbreuk doen aan voorgaande vaststellingen inzake verzoekers ongeloofwaardige illegale reis uit Eritrea. Voor zover verzoeker stelt dat hij Eritrea illegaal uitreisde en de grens met Soedan op illegale wijze heeft kunnen oversteken, dient hij dit nauwgezet en overtuigend toe te lichten. Dit is niet het geval.

Verzoekers gebrekkige en beperkte verklaringen aangaande zijn vermeende illegale reis uit Eritrea, het gegeven dat aan verzoeker in 2016 toen hij nog in Eritrea verbleef een paspoort werd afgeleverd door de Eritrese overheid en de vaststelling dat verzoeker zijn paspoort – en de daarin vermelde gegevens – voor de Belgische asielinstanties verborgen houdt, zijn gegevens die er redelijkerwijs toelaten op duiden dat verzoeker Eritrea op legale wijze, en dus met geldig paspoort voorzien van een exit-visum, verlaten heeft.

Verzoeker meent dat de bestreden beslissing tegenstrijdig is waar deze enerzijds motiveert dat meer dan waarschijnlijk is dat verzoeker Eritrea op een legale manier verlaten heeft en anderzijds dat uit landeninformatie blijkt dat het verlaten van Eritrea op een legale manier zeer moeilijk is. Verzoeker verwijst in het verzoekschrift naar landinformatie waarin wordt vermeld dat een exit-visum slechts aan een bepaalde categorie van personen wordt uitgereikt en betoogt dat duidelijk is dat hij niet behoort tot een van de categorieën die in aanmerking komen voor het verkrijgen van een exit-visum.

Verzoeker gaat voorbij aan de vaststellingen inzake zijn ongeloofwaardig bevonden voorgehouden illegale reis uit Eritrea. Hieruit volgt – in combinatie met de vaststelling dat verzoeker zijn paspoort dat hem werd uitgereikt door de Eritrese autoriteiten niet neerlegt – dat redelijkerwijs kan worden aangenomen dat verzoeker Eritrea op een legale wijze heeft verlaten.

Bovendien blijkt uit de landeninformatie dat, hoewel het moeilijk is om een exit-visum te verkrijgen, het wel degelijk mogelijk is voor bepaalde categorieën van personen, zoals onder meer mensen die zijn vrijgesteld van de nationale dienstplicht en, in sommige gevallen, zakenmensen. Verzoeker toont geenszins aan dat het voor hem onmogelijk zou zijn een exit-visum te verkrijgen.

10. Daar waar verzoeker, onder verwijzing naar rechtspraak van het Hof van Justitie, aanvoert dat verweerder tekortschoot in zijn samenwerkingsplicht, dient te worden benadrukt dat de bewijslast in beginsel bij de verzoeker om internationale bescherming zelf rust. De commissaris-generaal moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen. Geen enkele bepaling of beginsel verplicht immers de met het onderzoek van het verzoek om internationale bescherming belaste instanties de vreemdeling bij te staan in zijn inspanningen om het statuut van vluchteling te bekomen en onderzoeksdaden te stellen.

Bij de commissaris-generaal is er slechts sprake van een onderzoeksplicht wanneer de verzoeker om internationale bescherming voldaan heeft aan de op hem rustende medewerkingsplicht en er op dat moment nog onvoldoende informatie beschikbaar is om te kunnen komen tot de beslissing die krachtens artikel 57/6 van de Vreemdelingenwet tot zijn bevoegdheid behoort.

Gelet op voorgaande en in het bijzonder de vaststellingen dat verzoeker zijn paspoort niet neerlegt, geen zicht wenst te bieden op de wijze waarop hij Eritrea verlaten heeft en bewust leugenachtige verklaringen heeft afgelegd inzake zijn leeftijd, kan slechts worden vastgesteld dat verzoeker zijn medewerkingsplicht heeft miskend. Verzoeker is dan ook niet ernstig waar hij in het verzoekschrift stelt dat verweerder de nodige onderzoeksdaeden dient te stellen om te weten of verzoeker al dan niet over een visum beschikte.

11. Daar waar verzoeker nog wijst op zijn jonge leeftijd en het feit dat hij onervaren was met reizen en om deze reden dient te worden bijgestaan door verweerder, dient erop gewezen dat verzoeker meerderjarig is, dat hij in staat was een visumaanvraag in te dienen en dat hij – gelet op zijn visumdossier – aandeelhouder/directielid was van het bedrijf “*Tesfu Eyob General Trading Company*” in Kampala, dat werd opgericht op 24 juni 2017. Verzoeker blijkt initiatiefrijk en zelfstandig en kan geenszins worden gevolgd waar hij zijn profiel tracht te minimaliseren.

12. In navolging van verweerder stelt de Raad vast dat verzoeker geen duidelijk beeld wenst te scheppen over zijn werkelijke wedervaren in Eritrea en de manier waarop hij Eritrea heeft verlaten en bijgevolg faalt in zijn medewerkingsplicht.

Gezien verzoeker de ware toedracht aangaande zijn vertrek uit Eritrea, die de kern van zijn asielrelaas raakt, voor de Belgische asielinstanties verzwijgt, maakt hij niet aannemelijk een nood aan internationale bescherming te hebben, noch dat hij in geval van terugkeer naar Eritrea het risico zou lopen te worden vervolgd dan wel het slachtoffer te worden van ernstige schade.

13. Gelet op wat voorafgaat, moet worden besloten dat *in casu* geenszins is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet. Derhalve kan verzoeker het voordeel van de twijfel niet worden gegund.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

14. Inzake de subsidiaire beschermingsstatus brengt verzoeker geen ander element aan dan wat wordt aangevoerd inzake de vluchtelingenstatus. Verzoeker toont gelet op het voormelde niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertig april tweeduizend eenentwintig door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

W. MULS